

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta extinsă)

28 noiembrie 2019 *

„Uniunea economică și monetară – Uniunea bancară – Mecanism unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Fond unic de rezoluție (FUR) – Decizia Comitetului unic de rezoluție (SRB) privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 – Acțiune în anulare – Afectare directă și individuală – Admisibilitate – Norme fundamentale de procedură – Autentificarea deciziei – Procedura de adoptare a deciziei – Obligația de motivare”

În cauza T-365/16,

Portigon AG, cu sediul în Düsseldorf (Germania), reprezentată de D. Bliesener, de V. Jungkind și de F. Geber, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comitetului unic de rezoluție (SRB), reprezentat de B. Meyring, de T. Klupsch și de S. Ianc, avocați,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de A. Steiblytė și de K.-P. Wojcik, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea, în primul rând, a deciziei SRB din sesiunea sa executivă din 15 aprilie 2016 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2016/06) și, în al doilea rând, a deciziei SRB din sesiunea sa executivă din 20 mai 2016 privind ajustarea contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 la Fondul unic de rezoluție, care completează decizia SRB din sesiunea sa executivă din 15 aprilie 2016 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2016/13), în măsura în care aceste decizii o privesc pe reclamantă,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă),

compus din domnul A.M. Collins, președinte, doamna M. Kancheva și domnii R. Barents, J. Passer (raportor) și G. De Baere, judecători,

grefier: doamna N. Schall, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 14 februarie 2019,

* Limba de procedură: germana.

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

- 1 Prezenta cauză se înscrie în cadrul celui de al doilea pilon al uniunii bancare, referitor la Mecanismul unic de rezoluție (MUR), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1). Instituirea MUR are drept scop consolidarea integrării cadrului de rezoluție în statele membre ale zonei euro și în statele membre din afara zonei euro, care aleg să participe la mecanismul unic de supraveghere (MUS) (denumite în continuare „statele membre participante”).
- 2 Mai precis, această cauză privește Fondul unic de rezoluție (FUR) instituit prin articolul 67 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014. FUR este finanțat din contribuțiile instituțiilor percepute la nivel național, în special sub forma unor contribuții *ex ante*, în aplicarea articolului 67 alineatul (4) din același regulament. Potrivit articolului 3 alineatul (1) punctul 13 din regulamentul menționat, noțiunea de instituție vizează o instituție de credit sau o întreprindere de investiții care face obiectul supravegherii consolidate în conformitate cu articolul 2 litera (c) din același regulament. Contribuțiile sunt transferate la nivelul Uniunii Europene în conformitate cu Acordul interguvernamental privind transferul și mutualizarea contribuțiilor la FUR, semnat la Bruxelles la 21 mai 2014 (denumit în continuare „Acordul AIG”).
- 3 Articolul 70 din Regulamentul nr. 806/2014, intitulat „Contribuții *ex ante*”, prevede:

„(1) Contribuția individuală a fiecărei instituții se percepe cel puțin anual și se calculează proporțional cu quantumul total al pasivelor sale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele agregate ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate.

(2) Comitetul calculează în fiecare an, după consultarea BCE sau a autorității naționale competente și în strânsă cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție, contribuțiile individuale, pentru a se asigura că contribuțiile datorate de toate instituțiile autorizate de pe teritoriul tuturor statelor membre participante nu depășesc 12,5 % din nivelul-țintă.

În fiecare an, calculul contribuțiilor pentru instituțiile individuale se bazează pe:

 - (a) o contribuție forfetară, proporțională cu quantumul pasivelor unei instituții cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele totale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul statelor membre participante; și
 - (b) o contribuție ajustată la risc, bazată pe criteriile prevăzute la articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, ținând cont de principiul proporționalității, fără a crea distorsiuni între structurile din sectoarele bancare ale statelor membre.

Raportul dintre contribuția forfetară și contribuțiile ajustate la risc ține seama de o distribuție echilibrată a contribuțiilor între diferitele tipuri de bănci.

În orice situație, cuantumul agregat al contribuțiilor individuale ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, calculate conform literelor (a) și (b), nu depășește anual un procent de 12,5 % din nivelul-țintă.

[...]

(6) Se aplică actele delegate în care se detaliază noțiunea de ajustare a contribuțiilor la profilul de risc al instituțiilor, adoptate de Comisie în temeiul articolului 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE.

(7) Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, adoptă, în cadrul actelor delegate menționate la alineatul (6), acte de punere în aplicare pentru a stabili condițiile de punere în aplicare a alineatelor (1), (2) și (3) și în special în ceea ce privește:

(a) aplicarea metodologiei pentru calcularea contribuțiilor individuale;

(b) modalitățile practice de alocare către instituții a factorilor de risc specificați în actul delegat.”

4 Regulamentul nr. 806/2014 a fost completat, în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* menționate, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1).

5 Pe de altă parte, Regulamentul nr. 806/2014 și Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 fac trimitere la anumite dispoziții conținute în alte două acte:

– pe de o parte, Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190);

– pe de altă parte, Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

6 Comitetul unic de rezoluție (SRB) a fost instituit ca agenție a Uniunii (articolul 42 din Regulamentul nr. 806/2014). Acesta cuprinde în special o sesiune plenară și o sesiune executivă [articolul 43 alineatul (5) din Regulamentul nr. 806/2014]. În cadrul sesiunii sale executive, SRB ia toate deciziile în vederea punerii în aplicare a Regulamentului nr. 806/2014, cu excepția cazului în care regulamentul menționat conține dispoziții contrare [articolul 54 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 806/2014].

7 Prin decizia din 29 aprilie 2015 (SRB/PS/2015/8), în cadrul sesiunii plenare, SRB a adoptat Regulamentul de procedură al SRB în cadrul sesiunii executive (denumit în continuare „RPSE”).

8 Articolul 9 alineatele (1)-(3) din RPSE prevede:

„(1) Deciziile pot fi luate de asemenea prin procedură scrisă, cu excepția cazului în care cel puțin doi membri ai sesiunii executive menționați la articolul 3 alineatul (1), care au participat la procedura scrisă, se opun în primele 48 de ore de la inițierea acestei proceduri scrise. În acest caz, subiectul se înscrie pe ordinea de zi a următoarei sesiuni executive.

(2) Procedura scrisă impune în mod normal nu mai puțin de cinci zile lucrătoare pentru examinarea de către fiecare membru al sesiunii executive. În cazul în care este necesară o acțiune urgentă, președintele poate stabili o perioadă mai scurtă pentru adoptarea unei decizii prin consens. Motivul scurtării perioadei va fi indicat.

(3) În cazul în care consensul nu poate fi atins prin intermediul unei proceduri scrise, președintele poate iniția o procedură de vot ordinară în conformitate cu articolul 8.”

Istoricul litigiului

- 9 Reclamanta, Portigon AG, cunoscută în trecut sub denumirea de WestLB AG, este o instituție de credit cu sediul într-un stat membru participant.
- 10 În anul 2009, în cadrul autorității de rezoluție germane, Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Autoritatea Federală pentru stabilitatea piețelor financiare, Germania, denumită în continuare „FMSA”), a fost creată Erste Abwicklungsanstalt (Prima structură de dificultate, denumită în continuare „EAA”), care reprezintă o instituție de drept public, independentă din punct de vedere organizatoric și economic, cu capacitate juridică limitată.
- 11 La 20 decembrie 2011, Comisia Europeană a adoptat Decizia 2013/245/UE privind ajutorul de stat C 40/2009 și C 43/2008 pentru restructurarea WestLB AG (JO 2013, L 148, p. 1).
- 12 În cadrul acestei restructurări, o parte din sectoarele de activitate și din portofoliile reclamantei (denumite în continuare „portofoliul EAA”) au fost transferate către EAA. O parte din portofoliul EEA a făcut obiectul unei transmisiuni reale către EAA, pe calea scindării. Partea rămasă din portofoliul EAA, care cuprindea un portofoliu de instrumente derivate extrabursiere, nu a făcut obiectul unei transmisiuni reale către EAA, ci al unui simplu transfer economic (transfer sintetic). În această privință au fost încheiate cu EAA convenții de subparticipare cu lichidități, de garanție sau de asumare a riscurilor.

Declarația reclamantei pentru calcularea contribuției sale ex ante pentru anul 2016

- 13 La 28 ianuarie 2016, prin intermediul aplicației ExtraNet a Deutsche Bundesbank (Banca Centrală din Germania), reclamanta a transmis către FMSA declarația sa privind contribuția *ex ante* pentru anul 2016.
- 14 Prin scrisoarea transmisă în aceeași zi, reclamanta a explicat FMSA faptul că, în respectiva declarație, totalul bilanțului rezultat de la rubricile 2A 1 [total pasive] și 4A 17 [total active] nu include valoarea bilanțului activelor sau al pasivelor pe care le deține în calitate de fiduciar, rezultate din portofoliul de instrumente derivate extrabursiere și transferate în mod sintetic către EAA. La rubrica 4D 17, referitoare la articolul 6 alineatul (8) litera (a) din Regulamentul delegat 2015/63, reclamanta a răspuns negativ, arătând că nu aparține niciunui grup care să fi făcut obiectul unei reorganizări ca urmare a alocării de fonduri guvernamentale sau echivalente, cum ar fi un mecanism de finanțare a rezoluției.
- 15 La aceeași scrisoare, „[p]entru a evita neclaritățile, dar și estimările inutile sau supraestimările”, reclamanta a anexat (pe suport de hârtie) o versiune alternativă a declarației sale, care „ar trebui să fie conformă cu avizul juridic emis de FMSA”.
- 16 Prin e-mailul din 3 martie 2016, FMSA a informat reclamanta că a examinat problemele ridicate de aceasta în scrisoarea sa din 28 ianuarie 2016 și că „s-a consultat cu SRB”. Potrivit FMSA, la rubricile 2A 1 și 4A 17 ar fi trebuit să fie declarate toate posturile din bilanț, corespunzătoare conturilor

anuale. Referitor la rubrica 4D 17, FMSA a arătat că indicatorul de risc menționat la articolul 6 alineatul (8) litera (a) din Regulamentul delegat 2015/63 se aplică în egală măsură instituțiilor care nu aparțin niciunui grup și, prin urmare, și reclamantei.

- 17 Prin scrisoarea din 9 martie 2016, reclamanta a informat FMSA că înțelege să își mențină integral declarația menționată la punctul 13 de mai sus.

Prima decizie atacată și avizul de percepere aferent acestei decizii

- 18 Prin decizia din 15 aprilie 2016 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 la FUR (SRB/ES/SRF/2016/06) (denumită în continuare „prima decizie atacată”), în sesiunea executivă, SRB a stabilit, în temeiul articolului 54 alineatul (1) litera (b) și al articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, cuantumul contribuției *ex ante* pe care fiecare instituție, inclusiv reclamanta, îl datorează pentru anul 2016.
- 19 Anexa la această decizie cuprinde un tabel cu cuantumul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 datorat de toate instituțiile, precum și un număr de alte rubrici intitulate, printre altele, „Method (EA)” [Metoda (zona euro)] și „Risk adjustment factor in the EA environment” (Factorul de ajustare în funcție de profilul de risc în contextul zonei euro).
- 20 În aceeași zi, SRB a transmis autorităților naționale de rezoluție (denumite în continuare „ANR”) o copie a fișierului de date privind instituțiile situate pe teritoriile de competență ale acestora.
- 21 Prin avizul de percepere din 22 aprilie 2016, primit la 29 aprilie 2016, FMSA, în calitate de autoritate germană de rezoluție în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul nr. 806/2014, a informat reclamanta că SRB a stabilit contribuția sa *ex ante* pentru anul 2016 la FUR, indicându-i suma de plată (denumit în continuare „primul aviz de percepere”).

A doua decizie atacată și avizul de percepere aferent acestei decizii

- 22 Prin decizia din 20 mai 2016 privind ajustarea contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 la FUR, care completează prima decizie atacată (SRB/ES/SRF/2016/13) (denumită în continuare „a doua decizie atacată”), SRB a majorat contribuția reclamantei.
- 23 În anexa la această decizie figurează, pentru fiecare instituție în parte, cuantumurile inițiale reprezentând contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016, cuantumurile reprezentând contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 „after IPS impact” [după impactul indicatorului de încadrare într-un sistem instituțional de protecție] și diferența dintre aceste cuantumuri, precum și, în special, metoda (zona euro) și factorul de ajustare în funcție de profilul de risc în contextul zonei euro.
- 24 La 22 mai 2016, SRB a transmis ANR-urilor o copie a fișierului de date privind instituțiile situate pe teritoriile de competență ale acestora.
- 25 Prin scrisoarea din aceeași zi, SRB a adus la cunoștința ANR-urilor motivele adoptării acestei decizii.
- 26 Prin scrisoarea din 23 mai 2016, FMSA a informat Bundesverband Öffentlicher Banken Deutschlands e.V. (Asociația Federală a Băncilor Publice Germane, Germania) despre necesitatea de a rectifica calculul inițial al contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 și despre motivele acestei rectificări. Asociația menționată a transmis reclamantei această scrisoare.

- 27 Prin avizul de percepere din 10 iunie 2016, primit la 13 iunie 2016, FMSA a somat reclamanta să achite cuantumul reprezentând majorarea menționată la punctul 22 de mai sus (denumit în continuare „al doilea aviz de percepere”).

Cererea reclamantei de acces la documente

- 28 Prin scrisoarea din 22 iunie 2016, reclamanta a solicitat SRB accesul la următoarele documente:

- decizia SRB privind obligația sa de a plăti contribuția;
- decizia SRB privind calcularea contribuțiilor *ex ante* la FUR pentru 2016 datorate de aceasta;
- decizia de modificare a calculului contribuțiilor sus-menționate.

- 29 Prin scrisoarea din 3 august 2016, SRB a pus la dispoziția reclamantei o copie a primei și a celei de a doua decizii atacate (denumite în continuare, împreună, „deciziile atacate”), anexele la aceste decizii conținând numai datele referitoare la reclamantă, o copie a fișierului de date referitoare la reclamantă și copii ale următoarelor decizii:

- decizia SRB din sesiunea executivă din 14 septembrie 2015 privind definiția pilonului „indicatorii de risc suplimentari care urmează să fie determinați de către autoritatea de rezoluție” (SRB/ES/SRF/2015/00);
- decizia SRB din sesiunea plenară din 30 septembrie 2015 privind formularul declarației pentru contribuțiile aferente anului 2016 (SRB/PS/SRF/2015/01);
- decizia SRB din sesiunea plenară din 23 octombrie 2015 privind modificarea formularului declarației pentru contribuțiile aferente anului 2016 (SRB/PS/SRF/2015/02);
- decizia SRB din sesiunea executivă din 30 noiembrie 2015 privind regulile comune pentru calcularea contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 la FUR, în ceea ce privește discretizarea în etapa 2 (SRB/ES/SRF/2015/03);
- decizia SRB din sesiunea executivă din 30 noiembrie 2015 privind garanțiile suplimentare aplicate datelor furnizate pentru calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 la FUR (SRB/ES/SRF/2015/04);
- decizia SRB din sesiunea executivă din 30 noiembrie 2015 privind regulile comune pentru calcularea contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 la FUR, în ceea ce privește data de referință a ajutoarelor de stat (SRB/ES/SRF/2015/05);
- decizia SRB din sesiunea executivă din 24 februarie 2016 privind prelucrarea datelor care lipsesc, după transmiterea tuturor datelor finale (SRB/ES/SRF/2016/00/A);
- decizia SRB din sesiunea executivă din 10 martie 2016 privind nivelul-țintă al FUR pentru anul 2016 (SRB/ES/SRF/2016/01);
- decizia SRB din sesiunea executivă din 10 martie 2016 privind deducerea contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2015 din contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 (SRB/ES/SRF/2016/03);
- decizia SRB din sesiunea executivă din 6 aprilie 2016 privind modificarea formularului declarației pentru contribuțiile aferente anului 2016 (SRB/ES/SRF/2016/04);

- decizia luată de SRB în sesiunea executivă din 6 aprilie 2016 privind modificarea prelucrării datelor care lipsesc, după transmiterea tuturor datelor finale (SRB/ES/SRF/2016/05/A).

Procedura și concluziile părților

- 30 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 8 iulie 2016, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 31 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 9 noiembrie 2016, Comisia a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor SRB.
- 32 Prin decizia din 10 ianuarie 2017, președintele Camerei a opta a Tribunalului a admis cererea de intervenție formulată de Comisie.
- 33 Printr-o primă măsură de organizare a procedurii adoptată la 9 octombrie 2017 în temeiul articolului 89 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, acesta din urmă a invitat SRB să prezinte copiile integrale ale originalelor deciziilor atacate, inclusiv anexele la acestea.
- 34 Prin înscrisul din 26 octombrie 2017, SRB a arătat că nu se poate conforma măsurii de organizare a procedurii adoptate la 9 octombrie 2017, invocând, în special, caracterul confidențial al datelor conținute în anexele la deciziile atacate.
- 35 Prin Ordonanța privind activitățile de cercetare judecătorească din 14 decembrie 2017 (denumită în continuare „prima ordonanță”), Tribunalul a dispus, în temeiul, pe de o parte, al articolului 24 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, al articolului 91 litera (b), al articolului 92 alineatul (3), precum și al articolului 103 din Regulamentul de procedură, prezentarea de către SRB, în versiune neconfidențială și în versiune confidențială, a copiilor integrale ale originalelor deciziilor atacate, inclusiv anexele la acestea.
- 36 Prin înscrisul din 15 ianuarie 2018, SRB a răspuns la prima ordonanță și a prezentat, în versiune neconfidențială și în versiune confidențială, patru documente: două documente pentru prima decizie atacată și două documente pentru cea de a doua decizie atacată, care corespundeau, pentru fiecare, în primul rând, în ceea ce privește textul deciziei atacate, unui document de două pagini având forma unei recunoașteri prin scanare, în format PDF, a unui document tipărit și semnat, și, în al doilea rând, unui document având forma unei generări digitale, în format PDF, de date digitale și care reprezenta anexa la decizia respectivă.
- 37 Având în vedere răspunsul SRB la prima ordonanță, Tribunalul a dispus, la 12 martie 2018, o a doua măsură de organizare a procedurii și a invitat SRB, în primul rând, să clarifice formatul anexelor la momentul adoptării deciziilor atacate, în al doilea rând, în cazul în care aceste anexe ar fi fost prezentate în format digital, să ofere explicații și să furnizeze toate elementele tehnice de autentificare necesare, pentru a dovedi că generarea în format PDF a informațiilor digitale prezentată în fața Tribunalului corespunde cu ceea ce a fost prezentat în mod concret spre semnare și adoptat de SRB în sesiune executivă, cu ocazia reuniunilor din 15 aprilie și 20 mai 2016, și, în al treilea rând, să depună observații cu privire la problema existenței juridice a deciziilor atacate și la problema respectării normelor fundamentale de procedură.
- 38 Prin înscrisul din 27 martie 2018, SRB a răspuns la a doua măsură de organizare a procedurii. În ceea ce privește a doua cerere menționată la punctul 37 de mai sus, SRB a arătat că nu se poate conforma măsurii, din cauza caracterului confidențial al anumitor documente pe care ar trebui să le prezinte și a solicitat să se dispună o măsură de cercetare judecătorească.

- 39 La 2 mai 2018, Tribunalul a adoptat o nouă ordonanță privind activitățile de cercetare judecătorească, prin care a dispus ca SRB să se conformeze celei de a doua solicitări cuprinse în măsura de organizare a procedurii din 12 martie 2018 (denumită în continuare „a doua ordonanță”).
- 40 Prin înscrisul din 18 mai 2018, îndreptat la 29 iunie 2018, SRB s-a conformat celei de a doua ordonanțe și a prezentat, în versiune confidențială și în versiune neconfidențială, un document intitulat „Informații tehnice privind identificarea”, textul a patru e-mailuri ale SRB datate 13 aprilie 2016, ora 17.41, 15 aprilie 2016, ora 19.04 și ora 20.06, și 19 mai 2016, ora 21.25, precum și un dispozitiv USB conținând două fișiere în format XLSX și două fișiere în format TXT.
- 41 Prin decizia din 11 iulie 2018, în urma examinării prevăzute la articolul 103 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a retras din dosar versiunile confidențiale ale documentelor prezentate de SRB ca răspuns la prima și la a doua ordonanță, cu excepția fișierelor în format TXT de pe dispozitivele USB prezentate la 18 mai 2018 de SRB și care nu cuprindeau nicio informație confidențială, fișiere care au fost depuse la dosar în format hârtie.
- 42 La 11 iulie 2018, printr-o a treia măsură de organizare a procedurii, dispusă în temeiul articolului 89 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a invitat reclamanta și Comisia să prezinte observații cu privire la răspunsurile date de SRB la măsurile de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească prevăzute la punctele 33, 35, 37 și 39 de mai sus.
- 43 La 12 iulie 2018, reclamanta a invocat un motiv nou.
- 44 La 27 și 30 iulie 2018, Comisia și reclamanta și-au prezentat observațiile la răspunsurile date de SRB ca urmare a măsurilor de organizare a procedurii și a măsurilor de cercetare judecătorească, menționate la punctele 33, 35, 37 și 39 de mai sus.
- 45 Prin scrisoarea din 17 august 2018, SRB a depus observații privind motivul nou invocat de reclamantă.
- 46 La propunerea Camerei a opta a Tribunalului, acesta a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul de procedură, să trimită cauza unui complet de judecată extins.
- 47 La 19 noiembrie 2018, printr-o a patra măsură de organizare a procedurii, dispusă în temeiul articolului 89 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a invitat SRB să aducă precizări asupra modului în care a participat la discuția dintre FMSA și reclamantă, referitoare la declarația acesteia din urmă pentru calcularea contribuției sale *ex ante* pentru anul 2016, și a invitat părțile să răspundă la anumite întrebări și să precizeze ulterior în cadrul ședinței poziția lor față de respectarea de către SRU a obligației de motivare a deciziilor atacate.
- 48 La 3 și la 4 decembrie 2018, părțile s-au conformat acestei dispoziții.
- 49 Prin ordonanța din 20 decembrie 2018, Tribunalul a dispus ca SRB să prezinte, în versiune confidențială și în versiune neconfidențială, copii ale e-mailurilor dintre SRB și FMSA, referitoare la discuția dintre aceasta din urmă și reclamantă cu privire la declarația acesteia pentru calcularea contribuției sale *ex ante* pentru anul 2016, menționate în răspunsul SRB la scrisoarea Tribunalului din 19 noiembrie 2018.
- 50 La 10 ianuarie 2019, SRB s-a conformat acestei ordonanțe.
- 51 Prin decizia din 24 ianuarie 2019, în urma examinării prevăzute la articolul 103 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a retras din dosar versiunile confidențiale ale copiilor e-mailurilor prezentate de SRB.

52 Reclamanta solicită în esență Tribunalului:

- anularea deciziilor atacate;
- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.

53 SRB solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii ca inadmisibilă sau, în subsidiar, ca nefondată;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

54 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitate

55 Potrivit SRB, deciziile atacate nu produc efecte juridice față de terți și, în niciun caz, față de reclamantă.

56 Astfel, aprobarea cwanturilor contribuțiilor *ex ante* de către SRB în sesiunea sa executivă nu creează nicio obligație în sarcina instituțiilor. Obligația respectivă nu se naște decât în cazul și în momentul în care ANR competentă emite un act juridic în temeiul dreptului național. Prin urmare, deciziile atacate nu finalizează procedura, aceasta încheindu-se abia în momentul în care ANR-urile percep contribuțiile de la instituțiile aflate sub jurisdicția lor.

57 De asemenea, calcularea contribuțiilor *ex ante* de către SRB nu afectează în mod direct situația juridică a instituțiilor, acestea fiind afectate direct numai în momentul în care ANR-urile colectează contribuțiile.

58 În consecință, reclamanta trebuie să conteste avizele de percepere emise de FMAS în fața instanțelor naționale, care ar putea eventual să adreseze Curții întrebări preliminare referitoare la validitatea sau la interpretarea deciziilor emise de SRB.

59 Chiar și în cazul în care s-ar compara sistemul contribuțiilor *ex ante* cu sistemul ajutoarelor de stat, jurisprudența recentă în această materie ar susține argumentul invocat de SRB, conform căruia prezenta acțiune este inadmisibilă. Astfel, Curtea a considerat că, în cazul în care o decizie privind un ajutor de stat este adresată numai unui stat membru (cu alte cuvinte, o decizie care nu este obligatorie față de alte persoane) și nu definește consecințele pe care le produce față de terți (consecințe care se vor materializa în cuprinsul unor acte administrative), o acțiune în anulare a acesteia este inadmisibilă.

60 Reclamanta contestă aceste argumente.

61 Potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, orice persoană fizică sau juridică poate formula o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare.

- 62 Astfel, articolul 263 al patrulea paragraf TFUE limitează acțiunile în anulare formulate de o persoană fizică sau juridică la trei categorii de acte, și anume: în primul rând, acte al căror destinatar este, în al doilea rând, acte al căror destinatar nu este, dar care o privesc direct și individual, și, în al treilea rând, acte normative al căror destinatar nu este, dar care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare (a se vedea Ordonanța din 10 decembrie 2013, von Storch și alții/BCE, T-492/12, nepublicată, EU:T:2013:702, punctul 29 și jurisprudența citată).
- 63 În ceea ce privește condiția prevăzută la articolul 263 primul paragraf TFUE, reiese dintr-o jurisprudență constantă că nu constituie acte sau decizii susceptibile de a face obiectul unei acțiuni în anulare decât măsurile care produc efecte juridice obligatorii, de natură să afecteze interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația sa juridică (a se vedea Ordonanța din 21 aprilie 2016, Borde și Carbonium/Comisia, C-279/15 P, nepublicată, EU:C:2016:297, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 64 De asemenea, în cazul actelor sau al deciziilor a căror elaborare se realizează în mai multe etape, în special la finalul unei proceduri interne, constituie acte atacabile numai măsurile care stabilesc definitiv poziția instituției la finalul acestei proceduri, cu excluderea măsurilor intermediare al căror obiectiv este pregătirea deciziei finale (a se vedea Ordonanța din 9 martie 2016, Port autonome du Centre et de l'Ouest și alții/Comisia, T-438/15, EU:T:2016:142, punctul 20 și jurisprudența citată).
- 65 În plus, reiese din jurisprudență că, în cazul în care o acțiune în anulare este introdusă de un reclamant neprivilegiat împotriva unui act al cărui destinatar nu este, cerința potrivit căreia efectele juridice obligatorii ale măsurii atacate trebuie să fie de natură să afecteze interesele acestei părți, modificând în mod distinct situația juridică a acesteia, se suprapune condițiilor prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE (a se vedea Ordonanța din 6 martie 2014, Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Comisia, C-248/12 P, nepublicată, EU:C:2014:137, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 66 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, pe de o parte, o persoană fizică sau juridică, alta decât destinatarul unei decizii, nu poate pretinde că aceasta o privește în mod individual decât dacă decizia o afectează în considerarea anumitor calități care îi sunt specifice sau a unei situații de fapt care o caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, o individualizează analog cu destinatarul (Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223, și Hotărârea din 2 aprilie 1998, Greenpeace Council și alții/Comisia, C-321/95 P, EU:C:1998:153, punctele 7 și 28).
- 67 Pe de altă parte, conform unei jurisprudențe constante, condiția potrivit căreia o persoană fizică sau juridică trebuie să fie direct vizată de decizia care face obiectul acțiunii impune ca măsura contestată să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a particularului și să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare (a se vedea Hotărârea din 22 martie 2007, Regione Siciliana/Comisia, C-15/06 P, EU:C:2007:183, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 68 Or, reiese din jurisprudență că, chiar și atunci când actul contestat, pentru a produce efecte asupra situației juridice a particularilor, implică în mod necesar adoptarea unor măsuri de executare, condiția afectării directe este totuși considerată îndeplinită dacă acest act impune obligații destinatarului său în ceea ce privește executarea acestuia și dacă acest destinatar este ținut în mod automat să adopte măsuri care modifică situația juridică a reclamantului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iulie 2015, Federcoopesca și alții/Comisia, T-312/14, EU:T:2015:472, punctul 38 și jurisprudența citată).
- 69 Astfel, după cum a amintit domnul avocatul general Wathelet în Concluziile prezentate în cauza Stichting Woonpunt și alții/Comisia (C-132/12 P, EU:C:2013:335, punctul 68 și jurisprudența citată), lipsa unei marje de manevră a statelor membre anulează lipsa aparentă a unei legături directe între un

act al Uniunii și justițiabil. Cu alte cuvinte, pentru a preveni afectarea directă, marja de apreciere a autorului actului intermediar care privește punerea în aplicare a actului Uniunii nu poate fi pur formală. Aceasta trebuie să fie sursa afectării juridice a reclamantului.

- 70 În speță, în primul rând, din reglementarea aplicabilă și în special din cuprinsul articolului 54 alineatul (1) litera (b) și al articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 reiese că atât autorul concret al calculului contribuțiilor individuale, cât și autorul deciziei de aprobare a acestor contribuții este SRB. Împrejurarea că există o cooperare între SRB și ANR-uri nu modifică această constatare (Ordonanța din 19 noiembrie 2018, Iccrea Banca/Comisia și SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punctul 27).
- 71 Astfel, numai SRB are competența de a calcula, „după consultarea BCE sau a autorității naționale competente și în strânsă cooperare cu [ANR-urile]”, contribuțiile *ex ante* ale instituțiilor [articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014]. Pe de altă parte, ANR-urile au o obligație care decurge din dreptul Uniunii de a percepe contribuțiile respective, astfel cum au fost stabilite prin decizia SRB [articolul 67 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014].
- 72 Deciziile SRB prin care se stabilesc, în temeiul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, contribuțiile *ex ante* prezintă, așadar, caracter definitiv.
- 73 În consecință, deciziile atacate nu pot fi calificate drept măsuri de natură pur pregătitoare sau măsuri intermediare, din moment ce stabilesc definitiv poziția SRB la finalul procedurii privind contribuțiile.
- 74 În al doilea rând, trebuie arătat că, oricare ar fi variațiile terminologice care există între versiunile lingvistice ale articolului 5 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, organele cărora SRB, autorul deciziei prin care se stabilesc contribuțiile *ex ante*, le adresează această decizie sunt ANR-urile, iar nu instituțiile. ANR-urile sunt, de fapt și în aplicarea reglementării relevante, singurele organe cărora autorul deciziei în discuție este obligat să le transmită această decizie și, prin urmare, în ultimă instanță, destinatările acestei decizii în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE (Ordonanța din 19 noiembrie 2018, Iccrea Banca/Comisia și SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punctul 28).
- 75 Constatarea că ANR-urile au calitatea de destinatare ale deciziei SRB în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE este de altfel confirmată de faptul că ele sunt, în sistemul instituit prin Regulamentul nr. 806/2014 și în conformitate cu articolul 67 alineatul (4) din acest regulament, însărcinate cu colectarea de la instituții a contribuțiilor individuale stabilite de SRB (Ordonanța din 19 noiembrie 2018, Iccrea Banca/Comisia și SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punctul 29).
- 76 Deși instituțiile nu sunt, așadar, destinatare ale deciziei atacate, ele sunt totuși vizate în mod individual și direct de această decizie, în măsura în care le afectează în considerarea anumitor calități care le sunt specifice, sau a unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, le individualizează analog cu destinatarul și în măsura în care produc în mod direct efecte asupra situației lor juridice și nu lasă nicio putere de apreciere destinatarilor acestei măsuri care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare.
- 77 În această privință, pe de o parte, deciziile atacate menționează nominal fiecare dintre instituții și stabilesc sau, în cazul celei de a doua decizii atacate, ajustează contribuția individuală a fiecăreia dintre ele. Rezultă că instituțiile, printre care se numără reclamanta, sunt vizate în mod individual de deciziile atacate.
- 78 Pe de altă parte, referitor la afectarea directă, trebuie arătat că ANR-urile, însărcinate cu punerea în aplicare a deciziilor atacate, nu dispun de nicio marjă de apreciere în ceea ce privește cuantumurile contribuțiilor individuale determinate în aceste decizii. În special, ANR-urile nu pot modifica aceste cuantumuri și sunt obligate să le colecteze de la instituțiile în cauză.

- 79 În plus, în ceea ce privește trimiterea făcută de SRB la Acordul AIG pentru a contesta afectarea directă a reclamantei, trebuie arătat că acest acord nu privește colectarea de către ANR-uri a contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 de la instituții, ci numai transferul acestor contribuții către FUR.
- 80 Astfel, după cum reiese din dispozițiile Regulamentului nr. 806/2014 [a se vedea considerentul (20) și articolul 67 alineatul (4) din regulamentul menționat] și ale Acordului AIG [a se vedea considerentul (7), articolul 1 litera (a) și articolul 3 din Acordul AIG], colectarea contribuțiilor este realizată în temeiul dreptului Uniunii (și anume Directiva 2014/59 și Regulamentul nr. 806/2014), în timp ce transferul acestor contribuții către FUR este operat în temeiul Acordului AIG.
- 81 Astfel, chiar dacă obligația juridică a instituțiilor de plată, în conturile indicate de ANR-uri, a sumelor datorate cu titlu de contribuții *ex ante*, necesită adoptarea unor acte naționale de către ANR-uri, nu este mai puțin adevărat că aceste instituții rămân direct vizate de deciziile SRB prin care s-a stabilit cuantumul contribuțiilor individuale ale acestora.
- 82 Din considerațiile care precedă rezultă că reclamanta este vizată în mod direct și individual de deciziile atacate.
- 83 Ținând seama de considerațiile de mai sus, excepția ridicată de SRB, prin care se solicită Tribunalului respingerea acțiunii ca inadmisibilă, trebuie respinsă.

Cu privire la fond

- 84 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive. Cu titlu principal, aceasta susține, în esență, că SRB ar fi trebuit să o scutească de la obligația de plată a unei contribuții *ex ante* (primul și al doilea motiv). Cu titlu subsidiar, ea pretinde că, în orice caz, SRB ar fi trebuit, în primul rând, să excludă din pasivele reținute pentru perceperea contribuției portofoliul de instrumente derivate extrabursiere, menționat la punctul 12 de mai sus (al treilea motiv), în al doilea rând, să aibă în vedere valoarea netă, iar nu valoarea brută a contractelor sale referitoare la instrumentele derivate extrabursiere (al patrulea motiv) și, în al treilea rând, să aprecieze că ea nu este o instituție în proces de restructurare (al cincilea motiv). În plus, reclamanta invocă încălcarea de către SRB a dreptului de a fi ascultată (al șaselea motiv), a obligației de motivare (al șaptelea motiv), precum și a normelor fundamentale de procedură (motiv nou).
- 85 În speță, Tribunalul consideră că este oportun să se examineze mai întâi problema autentificării deciziilor atacate, care are ca scop asigurarea securității juridice, prin fixarea textului adoptat de autorul actului, și care constituie o normă fundamentală de procedură (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iunie 1994, Comisia/BASF și alții, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punctele 75 și 76, și Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctele 40 și 41), a cărei încălcare constituie un motiv de ordine publică, care trebuie invocat din oficiu de instanța Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 2013, Ungaria/Comisia, T-240/10, EU:T:2013:645, punctul 70 și jurisprudența citată).

Cu privire la autentificarea deciziilor atacate

- 86 Trebuie amintit faptul că Curtea a statuat că componenta intelectuală și componenta formală alcătuiesc un tot indisolubil, forma scrisă a actului fiind expresia necesară a voinței autorității care a adoptat actul (Hotărârea din 15 iunie 1994, Comisia/BASF și alții, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punctul 70, și Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 38).

- 87 Curtea a statuat de asemenea că încălcarea unei norme fundamentale de procedură constă în simpla lipsă a autentificării actului, fără a fi necesar să se stabilească în plus că actul este afectat de un alt viciu sau că lipsa autentificării a cauzat un prejudiciu celui care îl invocă (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 42).
- 88 Controlul respectării formalității autentificării și, astfel, a caracterului cert al actului reprezintă o condiție prealabilă oricărui alt control precum cel al competenței autorului actului, al respectării principiului colegialității sau al respectării obligației de motivare a actelor (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 46).
- 89 Dacă instanța Uniunii constată, la examinarea actului prezentat în fața sa, că acesta nu a fost autentificat în mod legal, aceasta are obligația de a invoca din oficiu motivul întemeiat pe încălcarea unei norme fundamentale de procedură, constând în lipsa autentificării corespunzătoare, și de a anula, în consecință, actul afectat de un astfel de viciu (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 51).
- 90 În această privință, nu are importanță aspectul că lipsa autentificării nu a cauzat niciun prejudiciu uneia dintre părțile din litigiu. Astfel, autentificarea actelor este o normă fundamentală de procedură în sensul articolului 263 TFUE, indispensabilă pentru securitatea juridică, a cărei încălcare determină anularea actului viciat, fără a fi necesar să se stabilească existența unui astfel de prejudiciu (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 52, a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 8 septembrie 2016, Goldfish și alții/Comisia, T-54/14, EU:T:2016:455, punctul 47).
- 91 În speță, ca răspuns la prima ordonanță, prin care i s-a pus în vedere să prezinte copia integrală a originalului deciziilor atacate, inclusiv anexele unice la acestea, SRB a prezentat la 15 ianuarie 2018, pentru textul fiecăreia dintre aceste decizii, un document de două pagini având forma unei recunoașteri prin scanare, în format PDF, a unui document tipărit și semnat, ceea ce permite astfel să se deducă faptul că aceste pagini erau într-adevăr copii ale originalului, cu alte cuvinte copii ale documentului care a fost prezentat în mod formal spre semnare și adoptat de către SRB în sesiunea sa executivă. SRB nu a prezentat nicio copie a originalului anexelor la deciziile atacate, ci, pentru fiecare decizie, numai un document având forma unei generări digitale de date, în format PDF, lipsit de elementele care permit garantarea autenticității sale.
- 92 Prin intermediul unei a doua măsuri de organizare a procedurii, apoi prin intermediul celei de a doua ordonanțe, Tribunalul a solicitat SRB să clarifice formatul anexelor la momentul adoptării deciziilor atacate și, în cazul în care aceste anexe ar fi prezentate în format digital, să ofere explicații și să furnizeze toate elementele tehnice de autentificare necesare pentru a dovedi că documentele generate în format PDF, prezentate în fața Tribunalului, corespundeau cu ceea ce s-a prezentat în mod concret spre semnare și s-a adoptat de SRB în cadrul sesiunii sale executive, în cadrul reuniunilor sale din 15 aprilie 2016 și 20 mai 2016. De asemenea, Tribunalul a solicitat SRB să depună observații cu privire la problema existenței juridice a deciziilor atacate, precum și cu privire la cea a respectării normelor fundamentale de procedură.
- 93 În răspunsurile sale din 27 martie și din 18 mai 2018 la a doua măsură de organizare a procedurii și la a doua ordonanță, SRB a susținut pentru prima dată că deciziile atacate nu au fost adoptate în cadrul reuniunilor membrilor sesiunii executive a SRB, ci în cadrul procedurii scrise, în format electronic, conform articolului 7 alineatul (5) din RPSE – potrivit căruia orice comunicare și orice documente relevante pentru sesiunea executivă trebuie în principiu să fie întocmite în format electronic, cu respectarea normelor privind confidențialitatea, în conformitate cu articolul 15 din RPSE – și articolului 9 din RPSE.

- 94 În special, în ceea ce privește procedura de adoptare a primei decizii atacate, din dosar reiese că, prin e-mailul din 13 aprilie 2016, expediat la ora 17.41 de SRB membrilor sesiunii executive și care cuprinde trei înscrisuri anexate, dintre care un document în format PDF intitulat „Memorandum2_Final results.pdf”, aprobarea formală a contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 a fost solicitată sesiunii executive a SRB până la 15 aprilie 2016, la ora 12.00.
- 95 Prin e-mailul din 15 aprilie 2016, trimis la ora 19.04, SRB a indicat că s-a săvârșit o eroare la calcularea contribuțiilor, a anunțat trimiterea unei versiuni modificate a unui document intitulat „Memorandum 2” și a menționat că, dacă nu există obiecții din partea destinatarilor, se va considera că aprobarea dată deja se referă și la sumele corectate.
- 96 Prin e-mailul din 15 aprilie 2016, expediat la ora 20.06, documentul anunțat a fost trimis în format XLSX, sub denumirea „Final results15042016.xlsx”.
- 97 În ceea ce privește procedura de adoptare a celei de a doua decizii atacate, SRB a precizat că, la 19 mai 2016, la ora 21.25, a trimis membrilor sesiunii executive un e-mail pentru începerea procedurii scrise, solicitând aprobarea ajustării rezultatelor calculului contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016, e-mail la care a fost anexat un fișier în format XLSX denumit „Delta”, reprezentând rezultatele calculelor ajustate. Aprobarea a fost solicitată – „pentru motive legate de urgența cazului” – pentru 20 mai 2016, la ora 17.00.
- 98 În sfârșit, SRB a afirmat în cadrul ședinței că *instrumenta* deciziilor atacate au fost semnate electronic de președinta SRB.
- 99 Trebuie să se constate însă că departe de a aduce dovezi și de a propune măcar prezentarea unor dovezi în susținerea acestei afirmații, constând în principiu în prezentarea unor *instrumenta* digitale și a certificatelor de semnătură electronică ce garantează autenticitatea, SRB prezintă elemente care în realitate contrazic această afirmație.
- 100 Astfel, în ceea ce privește textul deciziilor atacate, SRB prezintă documente PDF care cuprind pe ultima pagină o aparență de semnătură olografă care pare a fi fost aplicată prin „copierea-lipirea” unui fișier imagine și care sunt lipsite de certificatele de semnătură electronică.
- 101 În ceea ce privește anexele la deciziile atacate, care cuprind quantumurile contribuțiilor și, respectiv cele ale ajustărilor acestora și care constituie astfel un element esențial al deciziilor, nici acestea nu conțin nicio semnătură electronică, chiar dacă nu sunt nicidecum legate în mod indisociabil de textul deciziilor atacate.
- 102 Pentru a stabili autenticitatea anexelor la deciziile atacate, SRB a prezentat, ca răspuns la a doua ordonanță, documente în format TXT prin care se urmărea stabilirea identității valorilor hash (*hash value*) ale acestor anexe cu valorile hash evidențiate pentru documentele în format XLSX anexate la e-mailul din 15 aprilie 2016, trimis la ora 20.06, și, respectiv, la e-mailul din 19 mai 2016, expediat la ora 21.25.
- 103 Cu toate acestea, trebuie să se observe că, pentru a dovedi că anexele la deciziile atacate au făcut obiectul unei semnături electronice, astfel cum susține SRB (a se vedea punctul 98 de mai sus), acesta din urmă ar fi trebuit să prezinte certificate de semnătură electronică legate de aceste anexe, iar nu documente TXT care conțin o valoare hash. Prezentarea unor astfel de documente TXT poate fi interpretată în sensul că SRB nu posedă certificate de semnătură electronică și că anexele la deciziile atacate nu au făcut, așadar, contrar celor afirmate, obiectul unei semnături electronice.
- 104 În plus, documentele în format TXT prezentate de SRB nu sunt nicidecum legate în mod obiectiv și indisociabil de anexele în cauză.

105 În sfârșit, trebuie arătat, cu titlu suplimentar, că autentificarea solicitată nu este, în orice caz, cea a proiectelor transmise spre aprobare prin e-mailul din 15 aprilie 2016, trimis la ora 20.06, și prin e-mailul din 19 mai 2016, expediat la ora 21.25, ci cea a *instrumenta* presupuse a fi fost întocmite ulterior acestei aprobări. Astfel, *instrumenta* au fost întocmite și autentificate prin aplicarea unei semnături abia ulterior aprobării.

106 Din considerațiile care precedă rezultă că cerința autentificării deciziilor atacate nu este îndeplinită.

107 Pe lângă aceste constatări privind lipsa autentificării deciziilor atacate, care, potrivit jurisprudenței amintite la punctele 87-90 de mai sus, impune în sine anularea deciziilor atacate, Tribunalul apreciază adecvat să examineze de asemenea, în interesul unei bune administrări a justiției, motivul nou – care se întemeiază pe elemente de fapt apărute în timpul procedurii și care a fost prezentat de reclamantă conform articolului 84 alineatul (2) din Regulamentul de procedură –, precum și al șaptelea motiv.

Cu privire la motivul nou întemeiat pe o încălcare a normelor de procedură privind adoptarea deciziilor atacate

108 Potrivit reclamantei, SRB a adoptat deciziile atacate cu încălcarea cerințelor procedurale generale, care rezultă din articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, din articolul 298 TFUE și din principiile generale de drept, precum și din RPSE.

109 Mai întâi, reclamanta invocă faptul că, în măsura în care susține un punct de vedere juridic diferit de cel al SRB în ceea ce privește obligația sa de a contribui și quantumul contribuției sale (a se vedea punctele 13-17 de mai sus), SRB ar fi trebuit să facă cunoscut membrilor sesiunii executive punctul său de vedere. Cu toate acestea, SRB nu ar fi comunicat acesteia decât rezultatul calculului contribuțiilor.

110 Apoi, deciziile atacate ar fi trebuit adoptate într-un termen mai scurt decât durata minimă stabilită pentru procedura scrisă. Astfel, durata primei proceduri de adoptare a primei decizii atacate ar fi fost mai mică de 48 de ore, iar membrii sesiunii executive au avut la dispoziție numai câteva ore în cadrul celei de a doua proceduri de adoptare a deciziei menționate. În cele două cazuri, SRB nu ar fi justificat necesitatea unor termene atât de scurte. A doua decizie atacată a fost de asemenea precedată de o procedură scrisă prea scurtă, și anume cu o durată de timp de aproximativ 19 ore. Secretariatul a motivat acest termen redus printr-o referire generică la urgență, pentru care nu a oferit însă nicio explicație. SRU ar fi încălcat, așadar, dispozițiile articolului 9 alineatele (1) și (2) din RPSE.

111 În sfârșit, a doua procedură de adoptare a primei decizii atacate încalcă, în plus, articolul 9 alineatul (3) din RPSE. Această dispoziție implică adoptarea în unanimitate, abținerile nefiind luate în considerare. În orice caz, durata celei de a doua proceduri de adoptare a primei decizii atacate ar fi fost mult prea scurtă. Astfel, având în vedere tardivitatea transiterii și termenul de reacție extrem de scurt, secretariatul SRB nu ar putea avea certitudinea că toți membrii sesiunii executive cunoșteau decizia și necesitatea de a-și exprima în mod activ un dezacord.

112 SRB contestă aceste argumente.

113 În primul rând, acesta arată că o bună administrare nu înseamnă că membrii forumului decizional al unei instituții, al unui organ, al unui oficiu sau al unei agenții trebuie să examineze personal toate elementele care au legătură într-un fel sau altul cu o decizie. Această abordare nu ar fi posibilă în practică, având în vedere că deciziile atacate privesc un calcul al contribuțiilor *ex ante* datorate de aproape 3 800 de instituții. În plus dreptul la o bună administrare conține, în egală măsură, obligația administrației de a decide în mod eficient.

- 114 În speță, deciziile atacate au fost pregătite într-un mod detaliat de către unitatea responsabilă din cadrul SRB, toți membrii sesiunii executive a SRB au fost informați atât cu privire la metoda, cât și cu privire la procedura de calcul și au fost prezenți pe durata procedurii, care a debutat în septembrie 2015, inclusiv la calcularea contribuțiilor din toate etapele pregătitoare. Astfel, în etapa deciziei formale referitoare la contribuție, nu au existat în practică aspecte pendinte în privința cărora membrii SRB ar fi trebuit să delibereze sau să ia o decizie, cu atât mai puțin în ceea ce privește metoda de calcul în sine.
- 115 În plus, reclamanta nu și-a respectat în totalitate obligația de a furniza informații. Contribuția *ex ante* a reclamantei s-a bazat totuși pe datele furnizate de ea însăși, și anume pe cele comunicate într-un stadiu ulterior, în versiune tipărită, și, potrivit propriilor afirmații, „în conformitate cu avizul juridic al FMSA”.
- 116 În al doilea rând, SRB subliniază faptul că membrii sesiunii executive nu s-au opus deciziei de a se recurge la o procedură scrisă. De altfel, validarea rezultatelor calculului a constituit concluzia formală a unui proces de lungă durată. Membrii menționați au fost implicați în mod corespunzător în acest proces și nu au avut astfel nevoie de 48 de ore, cu atât mai puțin de cinci zile lucrătoare, pentru a valida rezultatele calculului.
- 117 În orice caz, necesitatea de a transmite de urgență ANR-urilor rezultatele calculelor a fost bine-cunoscută de membrii sesiunii executive a SRB. În contextul cooperării sale strânse cu ANR-urile, SRB s-a angajat să le furnizeze aceste rezultate la jumătatea lunii aprilie 2016. De asemenea, în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Acordul AIG, cuantumul contribuției *ex ante* pentru anul 2016, colectate la nivel național, trebuiau să fie transferate la FUR înainte de 30 iunie 2016.
- 118 Potrivit SRB, această interpretare a RPSE este în plus conformă cerințelor de flexibilitate și de celeritate în funcționarea administrației. În orice caz, încălcările pretinse ale articolului 9 alineatele (1) și (2) din RPSE nu pot fi calificate drept încălcări ale normelor fundamentale de procedură în sensul articolului 263 al doilea paragraf TFUE. Dimpotrivă, este vorba despre norme de procedură interne, de care terții nu se pot prevala. În plus, dacă o normă de procedură este încălcată fără a împiedica totuși atingerea obiectivelor urmărite prin aceasta, atunci nu va rezulta nicio încălcare a normelor fundamentale. În speță, nu este necesar să se respecte termenele prevăzute la articolul 9 alineatele (2) și (3) din RPSE, iar aceste norme nu pot fi interpretate în sensul că membrii sesiunii executive a SRB, care participă la sesiunea executivă, ar fi obligați să respecte termenul minim, chiar dacă acest termen nu este necesar pentru adoptarea unei decizii.
- 119 În sfârșit, în ceea ce privește a doua procedură de adoptare a primei decizii atacate, SRB susține că Curtea a stabilit deja că acceptarea prin consens a unei decizii nu mai este valabilă dacă există o opoziție vădită la adoptarea sa. De asemenea, reclamanta nu poate deduce în mod legitim din practica SRB în sesiunea sa executivă că pentru consens este necesar întotdeauna un vot activ. Nici faptul că trebuia să se ajungă la un consens într-un interval foarte scurt de timp nu constituie o încălcare a articolului 9 alineatele (2) și (3) din RPSE, întrucât chiar și acest interval scurt de timp ar fi fost suficient în împrejurările din speță, în special datorită faptului că cuantumul ajustat care au fost transmise prin e-mailul din 15 aprilie 2016, la ora 20.06, nu au fost decât într-o mică măsură diferite de cele deja aprobate în prima procedură de adoptare a primei decizii atacate.
- 120 În speță, astfel cum se arată la punctul 94 de mai sus, procedura scrisă pentru adoptarea primei decizii atacate a fost demarată printr-un e-mail din 13 aprilie 2016, transmis la ora 17.41, prin care s-a acordat membrilor sesiunii executive a SRB un termen pentru aprobarea proiectului de decizie, și anume 15 aprilie 2016, ora 12.00, așadar, un termen mai scurt de două zile lucrătoare, cu toate că termenul prevăzut la articolul 9 alineatul (2) din RPSE nu poate fi „în mod obișnuit mai scurt de cinci zile lucrătoare”. Contrar cerințelor prevăzute de RPSE, în e-mailul din 13 aprilie 2016 nu se indică niciun motiv care să justifice reducerea termenului. Acesta nu menționează nici articolul 9 alineatul (2) din RPSE.

- 121 În fond și cu titlu suplimentar, trebuie să se arate că SRB nu dovedește că era urgent să se adopte o decizie la 15 aprilie 2016, iar nu la 20 aprilie 2016, dată care ar fi asigurat respectarea normelor de procedură. În această privință, trebuie observat faptul că 15 aprilie 2016 nu este o dată impusă prin reglementare. Această reducere a termenului pentru adoptarea deciziei constituie o primă neregularitate procedurală.
- 122 În plus, articolul 9 alineatul (1) din RPSE prevede că deciziile pot fi luate de asemenea prin procedură scrisă, cu excepția cazului în care cel puțin doi membri ai sesiunii executive se opun în primele 48 de ore de la inițierea acestei proceduri scrise.
- 123 În această privință, reiese că SRB a încălcat de asemenea RPSE, întrucât durata stabilită pentru procedura scrisă a fost cu șase ore mai scurtă decât cele 48 de ore prevăzute pentru exprimarea unei obiecții privind recurgerea la procedura scrisă. Or, nimic nu se opunea, presupunând că ar fi fost necesară adoptarea deciziei la 15 aprilie 2016, să se stabilească termenul de răspuns la ora 18.00 în aceea zi. Aceasta constituie o a doua neregularitate procedurală.
- 124 SRB încearcă în mod greșit să justifice aceste încălcări ale RPSE prin lipsa unor obiecții formulate de membrii sesiunii executive a SRB. Este suficient să se observe, pe de o parte, că SRB are obligația de a aplica reglementarea care guvernează procesul său decizional, care organizează tocmai reducerea termenelor, cu condiția ca anumite norme să fie respectate și, pe de altă parte, că lipsa invocată a unei obiecții nu elimină în niciun mod încălcarea săvârșită *ab initio*, atunci când SRB a impus un termen contrar cerințelor RPSE.
- 125 În continuare, deși e-mailul din 13 aprilie 2016 invita membrii sesiunii executive a SRB să transmită aprobarea lor formală prin e-mailul adresat către cutia funcțională a SRB, acesta din urmă nu prezintă niciun e-mail de aprobare. Singurul element care evocă o aprobare este afirmația făcută de SRB în e-mailul de vineri, 15 aprilie 2016, expediat la ora 19.04, că această aprobare a fost dată.
- 126 În plus, în acest e-mail de vineri, 15 aprilie 2016, expediat la ora 19.04, care nu a fost adresat tuturor membrilor sesiunii executive, cel puțin într-o primă etapă (A, membru al sesiunii executive a SRB, nu a fost destinatarul acestui e-mail, care i-a fost expediat 21 de minute mai târziu), SRB menționa o eroare în calculul contribuțiilor *ex ante* și anunța trimiterea unei versiuni modificate a „memorandumului 2” prin e-mail separat. E-mailul de la ora 19.04 adăuga, fără să furnizeze un termen pentru o eventuală reacție, că, în lipsa unei obiecții din partea membrilor sesiunii executive a SRB, urma să se considere că aprobarea lor deja dată era valabilă și în ceea ce privește cuantumul modificat ale contribuțiilor. Procedând astfel, SRB a inițiat o procedură de adoptare în lipsa unor obiecții, procedură care, deși nu era, desigur, străină de dispozițiile RPSE, era totuși angajată în condiții concrete neconforme, ținând seama în special de neindicarea unui termen pentru adoptarea deciziei. Aceasta constituie, pe lângă cele două neregularități evidențiate deja la punctele 120-123 de mai sus, o a treia neregularitate procedurală.
- 127 Apoi, în aceeași zi, la ora 20.06, SRB a trimis un e-mail separat, împreună cu un document XLSX intitulat „Final results15042016.xlsx” în anexă. Din nou, acest e-mail nu a fost trimis lui A. Această din urmă împrejurare constituie o a patra neregularitate procedurală.
- 128 În plus, din data primei decizii atacate (15 aprilie 2016) rezultă că, deși în e-mailul din 15 aprilie 2016, trimis la ora 19.04, nu era indicat niciun termen, consensul a fost considerat realizat în aceeași zi, prin urmare, în mod logic, la miezul nopții. Desigur, SRB exprimase în e-mailul din 13 aprilie 2016 (anexat la e-mailul din 15 aprilie 2016, trimis la ora 19.04) intenția sa de a adopta decizia la 15 aprilie. Presupunând că această informație era suficientă pentru a arăta că orice obiecție trebuia formulată înainte de 15 aprilie 2016 la miezul nopții, nu este mai puțin adevărat că în speță a fost pusă în aplicare o procedură de aprobare prin consens vineri seara la ora 19.04, având ca termen miezul nopții aceleiași seri. Aceste împrejurări agravează efectele celei de a treia neregularități procedurale constatate la punctul 126 de mai sus.

- 129 Este cu atât mai puțin dovedit faptul că această procedură de consens era conformă cu cât, pe lângă lipsa trimiterii e-mailului de la ora 20.06 către A (a se vedea punctul 127 de mai sus), care în sine viciază procedura, SRB nu dovedește că ceilalți membri ai sesiunii executive a SRB au avut cunoștință de trimiterea acestui e-mail de la ora 20.06 (nici chiar de altfel de cea a e-mailului de la ora 19.04) și nici de conținutul său. SRB a prezentat anumite elemente de verificare prin care se urmărește să se stabilească faptul că trimiterile de la ora 19.04 și de la ora 20.06 au ajuns la adresele de e-mail ale destinatarilor. Cu toate acestea, independent chiar de faptul că verificarea respectivă, efectuată prin sondaj, nu îi privește pe toți membrii sesiunii executive a SRB, ea nu dovedește în niciun mod că membrii sesiunii executive a SRB ar fi avut cunoștință în mod concret fie și numai de existența acestor trimiteri de e-mailuri înainte de miezul nopții aceleiași seri.
- 130 Or, ținând seama de însăși natura unei proceduri de consens, care constă în a deduce aprobarea dintr-o lipsă a unei obiecții, o astfel de procedură impune în mod necesar și *a minima* să se stabilească, înainte de adoptarea deciziei, că persoanele care participă la procedura de aprobare prin consens au luat cunoștință de această procedură și au putut examina proiectul supus aprobării lor. În speță, prima decizie atacată a fost adoptată, având în vedere atât mențiunile care figurează în textul său, cât și împrejurarea trimiterii fișierelor de date referitoare la această decizie în aceeași zi către ANR-uri (a se vedea punctul 20 de mai sus), cel târziu la 15 aprilie 2016 la miezul nopții. Or, SRB nu prezintă dovada că era stabilit înainte de miezul nopții că membrii sesiunii executive a SRB au putut lua cunoștință de proiectul de decizie modificat sau măcar de existența e-mailurilor de la ora 19.04 și de la ora 20.06.
- 131 Pe de altă parte și cu titlu incident, trebuie arătat că, în timp ce anexa la prima decizie atacată, propusă spre aprobare la 13 aprilie 2016, era un document digital în format PDF (a se vedea punctele 94 și 120 de mai sus), anexa propusă spre aprobare în seara de 15 aprilie 2016 era un document digital în format XLSX (a se vedea punctele 96 și 127 de mai sus).
- 132 Astfel, trebuie să se observe că, în cazul în care nu ar fi existat eroarea evocată în e-mailurile din 15 aprilie 2016 seara (a se vedea punctul 95 de mai sus), prima decizie atacată ar fi avut drept anexă un document digital în format PDF, iar nu un fișier XLSX.
- 133 Tribunalul nu poate decât să constate, cu privire la această diferență, că SRB, deși trebuia să vegheze la unitatea și la coerența formală a înscrisurilor prezentate pentru aprobare și ulterior adoptate, a variat formatele electronice. Această imprecizie generează consecințe care depășesc caracterul pur procedural, în măsura în care elementele transmise prin fișier PDF nu oferă niciun detaliu asupra celulelor de calcul ale unui fișier XLSX, iar un asemenea fișier PDF cuprinde, cel puțin în speță, valori rotunjite, spre deosebire de un fișier XLSX. Astfel, în ceea ce privește doar factorul de ajustare în funcție de profilul de risc care figurează în prima decizie atacată, și anume cel referitor la contextul european, din elementele cuprinse în răspunsurile SRB reiese că valoarea furnizată în prima decizie atacată, astfel cum este prezentată ca răspuns la prima ordonanță, și anume într-un fișier PDF, nu este valoarea exactă care figurează în fișierul XLSX – care cuprinde 14 zecimale –, ci o rotunjire la 2 zecimale, inutilizabilă pentru o verificare a calculului contribuției.
- 134 Din considerațiile de mai sus rezultă că, dincolo chiar de lipsa autentificării constatată la punctul 106 de mai sus, care implică anularea deciziilor atacate, procedura de adoptare a primei decizii atacate a fost condusă cu încălcarea vădită a cerințelor procedurale referitoare la aprobarea acestei decizii de către membrii sesiunii executive a SRB și la obținerea acestei aprobări.
- 135 În această privință, trebuie să se observe că faptul că persoanele fizice sau juridice nu se pot prevala de o încălcare a unor norme care nu sunt destinate să asigure protecția particularilor, ci care au ca obiect să organizeze funcționarea internă a serviciilor în interesul unei bune administrări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul, C-69/89, EU:C:1991:186, punctele 49 și 50), nu înseamnă totuși că un particular nu poate invoca niciodată în mod util încălcarea unei norme care reglementează procesul decizional care conduce la adoptarea unui act al Uniunii. Astfel, trebuie să se

distingă, printre dispozițiile care reglementează procedurile interne în cadrul unei instituții, cele a căror încălcare nu poate fi invocată de persoanele fizice și juridice, deoarece privesc numai modalitățile de funcționare internă a instituției care nu sunt susceptibile să afecteze situația juridică a acestora, de cele a căror încălcare poate, dimpotrivă, să fie invocată din moment ce ele sunt creatoare de drepturi și factor de securitate juridică pentru aceste persoane (Hotărârea din 17 februarie 2011, Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul, T-122/09, nepublicată, EU:T:2011:46, punctul 103).

- 136 În speță, analiza desfășurării procedurii de adoptare a primei decizii atacate demonstrează un număr important de încălcări ale normelor privind organizarea unei proceduri electronice scrise de adoptare a deciziilor. Deși articolul 9 din RPSE nu o prevede în mod explicit, este evident că orice procedură scrisă implică în mod necesar trimiterea proiectului de decizie tuturor membrilor organului decizional vizat de această procedură. În special în ceea ce privește o procedură de adoptare a unei decizii prin consens, precum în speță (a se vedea punctele 126-130 de mai sus), decizia nu poate fi adoptată fără să se fi stabilit cel puțin că toți membrii au putut lua cunoștință în prealabil de proiectul de decizie. În sfârșit, această procedură necesită indicarea unui termen care să le permită membrilor organului menționat să își exprime poziția cu privire la proiect.
- 137 Or, aceste norme de procedură, care urmăresc să asigure respectarea normelor fundamentale de procedură inerente oricărei proceduri electronice scrise și oricărei proceduri de adoptare prin consens, au fost încălcate în speță. Aceste încălcări au un impact direct asupra securității juridice întrucât conduc la adoptarea unei decizii cu privire la care nu s-a stabilit că a făcut obiectul nu numai al unei aprobări de către organul competent, dar nici măcar al unei luări la cunoștință prealabile de către toți membrii săi.
- 138 Nerespectarea unor asemenea norme de procedură necesare exprimării consimțământului constituie o încălcare a normelor fundamentale de procedură pe care instanța Uniunii o poate examina din oficiu (Hotărârea din 24 iunie 2015, Spania/Comisia, C-263/13 P, EU:C:2015:415, punctul 56, și Hotărârea din 20 septembrie 2017, Tilly-Sabco/Comisia, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punctul 116).
- 139 În sfârșit, referitor la cea de a doua decizie atacată, trebuie arătat faptul că ea nu înlocuiește prima decizie atacată, prin care au fost stabilite cuantumul contribuțiilor, ci numai ajustează aceste cuantumi cu privire la un punct tehnic limitat. Anularea primei decizii atacate atrage după sine în mod necesar anularea celei de a doua.
- 140 Din ansamblul considerațiilor ce precedă și fără a fi necesară pronunțarea asupra celorlalte argumente ale reclamantei rezultă că deciziile atacate trebuie anulate și ca urmare a unei încălcări a normelor de procedură privind adoptarea lor.

Cu privire la al șaptelea motiv întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare

- 141 Reclamanta amintește că, potrivit jurisprudenței, cerința privind motivarea ar trebui apreciată în funcție de interesul de a primi explicații al destinatarilor sau a al altor persoane vizate direct și individual de act.
- 142 Or, potrivit reclamantei, nici motivarea cuprinsă în deciziile atacate, nici cea cuprinsă în avizele de percepere nu pot fi considerate suficiente.
- 143 În primul rând, aceste motivări nu permit să se determine dacă SRB s-a întemeiat pe declarația sa electronică (corectată) sau pe declarația sa scrisă, care este suma până la concurența căreia totalul bilanțului (cu excluderea instrumentelor derivate fiduciare extrabursiere sau fără excluderea acestora) a fost integrat în calculul contribuției și dacă calculul efectuat în deciziile atacate are la bază o valoare brută sau o valoare netă a contractelor de instrumente derivate.

- 144 În al doilea rând, anexa 2 la primul aviz de percepere se raporta exclusiv la contribuția pentru anul 2015. Chiar dacă anexa 1 la primul aviz de percepere se referea la contribuția pentru 2016, aceasta nu indica totuși decât rezultatul calcului, fără parametrii săi. Nici deciziile atacate, nici avizele de percepere nu expuneau în mod clar etapele de calcul și nici clasificările aplicate în cazul reclamantei. Acestea nu prezentau în mod real un calcul al contribuției prin indicarea valorilor declarate de reclamantă (precum totalul pasivelor, fondurile proprii, depozitele garantate, angajamentele rezultate din toate contractele de instrumente derivate etc.). Ar fi în egală măsură imposibil ca reclamanta să știe măsura în care SRB a efectuat evaluări prin îndepărtarea de la datele indicate în declarația scrisă. În acest sens, reclamanta amintește că a prezentat două formulare de declarație, dintre care numai unul ar fi trebuit utilizat potrivit opiniei sale juridice.
- 145 Nici trimiterea făcută în deciziile atacate la temeiurile lor legale nu poate compensa lipsa motivării. Pe de o parte, în deciziile atacate nu s-a menționat decât articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, fără nicio referire la Directiva 2014/59 sau la Regulamentul delegat 2015/63, în pofida caracterului lor determinant pentru calcularea contribuției. Pe de altă parte, trimiterea, chiar completă, la temeiurile legale nu este suficientă în speță. Cerințele privind motivarea sunt cu atât mai riguroase, cu cât contextul juridic al deciziei adoptate este necunoscut, iar măsura adoptată este contestată de părțile interesate.
- 146 Reclamanta recunoaște că modul de calcul al contribuțiilor *ex ante* este complex. Cu toate acestea, tocmai această complexitate impune ca debitorii să fie în măsură să verifice dacă SRB a efectuat un calcul legal al contribuțiilor. În fond, motivarea ar oferi SRB posibilitatea unui autocontrol. În plus, spre deosebire de domeniul dreptului privind înțelegerile, parametrii pentru calcularea de către SRB a contribuțiilor *ex ante* sunt prevăzuți în mod detaliat în legislația aplicabilă. În consecință, SRB nu ar trebui să întâmpine dificultăți insurmontabile pentru a explica reclamantei etapele de calcul pe care ar fi trebuit să le parcurgă pentru a ajunge la rezultatele obținute.
- 147 Un eventual interes privind confidențialitatea al altor instituții nu ar constitui o piedică pentru motivarea adecvată a deciziilor atacate, întrucât reclamanta ia cunoștință exclusiv de datele sale personale.
- 148 Pe de altă parte, accesul la dosar acordat, după introducerea prezentei acțiuni, la inițiativa reclamantei nu remediază lipsa motivării.
- 149 Referitor la a doua decizie atacată, nici aceasta nu a fost suficient motivată corespunzător cerințelor legale. Astfel, scrisoarea din 22 mai 2016, adresată de SRB ANR-urilor, s-a rezumat la a indica că adaptarea „pilonului IV” a impus modificarea primei decizii atacate. Nota tehnică (*technical note with further background*), la care se referea acea scrisoare, nu a fost anexată nici la a doua decizie atacată, nici la al doilea aviz de percepere.
- 150 În ceea ce privește scrisoarea din 23 mai 2016, pe care FMSA a adresat-o Asociației Federale a Băncilor Publice Germane, aceasta a anunțat că modificarea medie a quantumului contribuției anuale pentru instituțiile autorizate în Germania va fi de 1,21 %. Or, în cazul reclamantei, majorarea stabilită prin a doua decizie atacată era de 11,45 % din contribuția pentru anul 2016 stabilită până la acel moment.
- 151 În plus, motivul invocat în al doilea aviz de percepere în sprijinul rectificării se referea la parametrul privind sistemul instituțional de protecție. Acest aviz făcea referire la rubricile CD 133 și CD 134 din anexa sa. În orice caz, la rubrica CD 134 nu figura nicio valoare. În plus, modificările nu s-au limitat la cele două rubrici sus-menționate.
- 152 SRB contestă aceste argumente.

- 153 Acesta arată că reclamanta nu este nici destinatarul deciziilor atacate și nici nu este vizată direct de ele. Aceste decizii au fost destinate FMSA, iar expunerea lor de motive a fost suficientă pentru FMSA, care, ca toate celelalte ANR-uri, au fost strâns implicate în calcularea contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016. În orice caz, acestea au fost suficient motivate chiar și în ce o privește pe reclamantă.
- 154 În primul rând, în deciziile atacate s-a făcut referire la Regulamentul nr. 806/2014 ca temei legal. Or, acest regulament, Regulamentul delegat 2015/63, Regulamentul de punere în executare 2015/81, precum și Directiva 2014/59 expun în detaliu metoda care trebuie aplicată la calcularea contribuțiilor *ex ante*. Deciziile atacate au fost, așadar, adoptate într-un context bine-cunoscut reclamantei. În al doilea rând, aceasta din urmă a fost strâns implicată în procedură. Ea a avut cunoștință de raționamentul principal, în măsura în care calculul se bazează, pe de o parte, pe metoda de bază explicată în actele menționate mai sus și, pe de altă parte, pe date detaliate furnizate de ea însăși. În al treilea rând, reclamanta a primit explicații extrem de detaliate privind calculul și raționamentul urmat în avizele de percepere. În plus, ea a primit informații suplimentare, și anume valorile de intrare, calculul intermediar și rezultatul final al calculului, ca urmare a cererii sale de acces la documente.
- 155 Reclamanta depășește cadrul stabilit de cerințele impuse prin obligația de motivare atunci când pretinde că trebuie să fie plasată într-o poziție care să îi permită să recalculeze cuantumul exact al contribuțiilor sale *ex ante*. Contribuțiile *ex ante* ale instituțiilor sunt interconectate, iar diversele etape ale procedurii de calcul pentru o instituție presupun utilizarea de date ale tuturor instituțiilor sau cel puțin ale unui număr mare dintre ele. În acest context, obligația de motivare ar trebui corelată cu obligația de protecție a secretului profesional al altor instituții. Or, reclamanta a avut deja acces la toate informațiile care o privesc și care nu au legătură cu alte instituții.
- 156 În răspunsul dat la o întrebare adresată de Tribunal în ședință, Comisia a adăugat în acest sens faptul că, deși ar fi posibil, din punct de vedere economic, să se evalueze profilul de risc al unei instituții numai pe baza propriilor sale date, interdependența contribuțiilor *ex ante* a tuturor instituțiilor este totuși impusă în speță de reglementarea aplicabilă, în special de articolul 69 alineatul (1) și de articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014.
- 157 Potrivit SRB, o metodă care nu permite recalcularea în totalitate a cuantumului contribuțiilor *ex ante* este de altfel conformă cu practica administrativă curentă în alte domenii ale dreptului Uniunii, în special în cel al dreptului concurenței. În plus, trebuie să se țină seama de posibilitățile practice și tehnice ale obligației de motivare în termenul fixat pentru adoptarea deciziilor atacate.
- 158 Referitor la cea de a doua decizie atacată, FMSA a fost informată despre procedură și despre motivele care stau la baza ajustării printr-o scrisoare semnată de vicepreședintele SRB și comunicată tuturor ANR-urilor împreună cu a doua decizie atacată. Motivarea detaliată, precum și detaliile noului calcul au fost furnizate reclamantei în al doilea aviz de percepere.
- 159 În sfârșit, întrucât invocarea existenței unei erori la calcularea (revizuită) a contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 în ceea ce o privește pe reclamantă nu a fost motivată, aceasta din urmă nu are, în opinia SRB, niciun interes legitim în anularea deciziilor atacate pentru un eventual viciu de formă.
- 160 Potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul (a se vedea Hotărârea din 20 decembrie 2017, Comunidad Autónoma de Galicia și Retegal/Comisia, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, punctul 59 și jurisprudența citată).
- 161 Cerința privind motivarea trebuie apreciată în funcție de împrejurările din speță, printre altele în funcție de conținutul actului, de natura motivelor invocate, precum și în funcție de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii sau alte persoane vizate în mod direct și individual de

act. Nu este necesar ca în motivare să se specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care chestiunea dacă motivarea unui act îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 296 TFUE trebuie apreciată nu doar în raport cu modul său de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează respectiva materie (a se vedea Hotărârea din 7 martie 2013, Acino/Comisia, T-539/10, nepublicată, EU:T:2013:110, punctul 124 și jurisprudența citată).

- 162 Pe de altă parte, motivarea unui act trebuie să fie logică, fără să prezinte în special contradicții interne care să împiedice înțelegerea adecvată a motivelor care au stat la baza adoptării acestui act (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2015, Pilkington Group/Comisia, T-462/12, EU:T:2015:508, punctul 21 și jurisprudența citată).
- 163 Cu titlu introductiv, trebuie amintit faptul că, deși, în sistemul instituit prin Regulamentul nr. 806/2014 și prin Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, deciziile de stabilire a contribuțiilor *ex ante* sunt notificate ANR-urilor, instituțiile debitoare ale acestor contribuții, printre care și reclamanta, sunt, contrar celor pretinse de SRB, vizate în mod individual și direct de deciziile menționate (a se vedea punctele 61-82 de mai sus).
- 164 Prin urmare, interesul de a primi explicații pe care îl pot avea aceste instituții trebuie de asemenea avut în vedere atunci când este necesar să se aprecieze întinderea obligației de motivare a deciziilor în cauză. În plus, trebuie amintit faptul că motivarea are și funcția de a permite instanței Uniunii să își exercite controlul.
- 165 În speță, fără a fi necesar să fie examinate argumentele reclamantei privind lipsa, în prima decizie atacată, a indicațiilor privind problema de a ști care dintre declarațiile sale a fost avută în vedere de SRB la efectuarea calculului și care sunt motivele acestei opțiuni, trebuie să se arate că SRB a săvârșit mai multe încălcări ale obligației de motivare.
- 166 Pe de o parte, în ceea ce privește textul primei decizii atacate, acesta cuprinde menționarea Regulamentului nr. 806/2014, mai precis articolul 70 alineatul (2) din acesta, evocarea consultării și a cooperării cu organisme [Banca Centrală Europeană (BCE) și autoritățile naționale], precum și faptul că calculul este efectuat astfel încât ansamblul contribuțiilor individuale să nu depășească un anumit nivel [și anume 12,5 % din nivelul-țintă prevăzut la articolul 69 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014]. Textul nu cuprinde nicio informație referitoare la etapele succesive ale calculului contribuției reclamantei și nici cifrele aferente acestor etape diferite.
- 167 Desigur, lecturarea articolului 70 din Regulamentul nr. 806/2014, menționat în prima decizie atacată, în special a alineatului (6) al acestuia, permite să se înțeleagă faptul că contribuțiile *ex ante* sunt calculate de SRB cu aplicarea, în special, a „acte[lor] delegate în care se detaliază noțiunea de ajustare a contribuțiilor la profilul de risc al instituțiilor, adoptate de Comisie în temeiul articolului 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE”, cu alte cuvinte, cu aplicarea în speță a Regulamentului delegat 2015/63.
- 168 În plus, Regulamentul delegat 2015/63 cuprinde norme detaliate pe care SRB trebuie să le aplice la calcularea contribuțiilor.
- 169 Aceste elemente nu sunt însă suficiente pentru a înțelege modul în care SRB a aplicat aceste norme în cazul reclamantei pentru a ajunge la quantumul contribuției care o privește, indicat în anexa la prima decizie atacată.
- 170 Trebuie adăugat faptul că prima decizie atacată nu menționează deciziile intermediare luate de SRB în vederea aplicării reglementării privind calcularea contribuțiilor, și anume, cel puțin, deciziile menționate la punctul 29 de mai sus.

- 171 Or, trebuie să se constate, pe de o parte, că aceste decizii intermediare stabilesc elemente ale procedurii de calcul, precum și calculul însuși al contribuțiilor. Pe de altă parte, aceste decizii intermediare nu doar că pun în aplicare, dar și, unele dintre ele, completează reglementarea aplicabilă. Întrucât aceste decizii nu fac obiectul niciunei publicări și nu au fost aduse, într-un alt mod, la cunoștința instituțiilor, argumentul invocat de SRB, conform căruia motivarea primei decizii atacate era suficientă pentru motivul că Regulamentul nr. 806/2014, Regulamentul delegat 2015/63, Regulamentul de punere în executare 2015/81 și Directiva 2014/59 expun în detaliu metoda care trebuie aplicată la calcularea contribuțiilor *ex ante* (a se vedea punctul 154 de mai sus), nu poate fi, în niciun caz, reținut.
- 172 Este suficient să se citeze două exemple dintre deciziile intermediare menționate la punctul 29 de mai sus, și anume, în primul rând, decizia SRB/ES/SRF/2016/01 (a se vedea punctul 29 a opta liniuță de mai sus), al cărei articol 1 stabilește nivelul-țintă pentru anul 2016, care constituie un element de care s-a ținut cont la calcularea contribuției *ex ante* a reclamantei (a se vedea articolul 4 din Regulamentul de punere în executare 2015/81 și anexa I etapa 6 din Regulamentul delegat 2015/63), și, în al doilea rând, decizia SRB/ES/SRF/2015/00 (a se vedea punctul 29 prima liniuță de mai sus) prin care a fost pus în aplicare articolul 6 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul delegat 2015/63 privind determinarea de către SRB a indicatorilor de risc suplimentari care reprezintă pilonul IV de risc, unul dintre cei doi piloni de risc aplicați în speță de SRB, după cum rezultă din fișierul de date menționat de asemenea la punctul 29 de mai sus.
- 173 Or, chiar dacă aceste decizii intermediare au fost comunicate reclamantei de către SRB, ele au fost comunicate abia la 3 august 2016, deci după introducerea prezentei acțiuni.
- 174 În acest sens, trebuie să se amintească faptul că respectarea obligației de motivare se apreciază în funcție de informațiile de care dispune reclamantul la momentul introducerii acțiunii (a se vedea Hotărârea din 12 noiembrie 2008, *Evropaïki Dynamiki/Comisia*, T-406/06, nepublicată, EU:T:2008:484, punctul 50 și jurisprudența citată).
- 175 Pe de altă parte, în ceea ce privește anexa la prima decizie atacată, trebuie arătat că, deși aceasta cuprinde un quantum pentru factorul de ajustare în funcție de profilul de risc în contextul european, ea nu conține nicio indicație similară referitoare la factorul de ajustare în funcție de profilul de risc pentru partea din calcul operată în contextul național. De asemenea, deși precizează tipul metodei de calcul utilizate în contextul european, anexa menționată nu indică metoda de calcul folosită de SRB în contextul național.
- 176 Cu toate acestea, astfel cum rezultă din articolul 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul de punere în executare 2015/81, partea din calculul contribuțiilor operat de SRB cu trimitere la contextul național intră, pentru anul 2016, în proporție de 60 % în calculul contribuției instituțiilor, iar partea europeană în proporție de numai 40 %. Motivarea cuprinsă în prima decizie atacată pare, așadar, a fi insuficientă în această privință.
- 177 Trebuie adăugat faptul că, spre deosebire de ceea ce susține SRB, caracterul insuficient al motivării primei decizii atacate nu poate fi compensat cu motivarea cuprinsă în primul aviz de percepere adoptat de FMSA în executarea acestei decizii.
- 178 Este adevărat că, în speță, primul aviz de percepere cuprinde explicații mai detaliate privind calcularea contribuției reclamantei, iar aceasta atât în partea sa „europeană”, cât și în partea sa „națională”.
- 179 Cu toate acestea, în sistemul instituit prin reglementarea aplicabilă, SRB este cel care calculează și stabilește contribuțiile *ex ante*. Deciziile luate de SRB privind calcularea acestor contribuții nu sunt adresate decât ANR-urilor [articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81], revenind ANR-urilor sarcina de a le comunica instituțiilor [articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81] și de a percepe contribuțiile de la instituții, pe baza deciziilor menționate [articolul 67 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014].

- 180 Astfel, atunci când SRB acționează în temeiul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, el adoptă decizii cu caracter definitiv, care vizează, în mod individual și direct, instituțiile.
- 181 În consecință, SRB, autorul acestor decizii, are obligația să le motiveze. Această obligație nu poate fi delegată ANR-urilor, iar încălcarea ei nu poate fi remediată de către acestea, fără încălcarea calității SRB de autor al acestor decizii și a responsabilității sale în acest sens și fără a genera – ținând seama de diversitatea ANR-urilor – un risc de inegalitate de tratament între instituții în ceea ce privește motivarea deciziilor SRB.
- 182 În orice caz, trebuie arătat că datele care se regăsesc în anexa 1 la primul aviz de percepere, prezentate sub forma unor detalii privind calculul contribuției *ex ante* a reclamantei, nu sunt identificate ca fiind cele ale SRB. Dimpotrivă, ele sunt prezentate ca făcând parte integrantă din avizul de percepere, care este un act de drept german, cu consecința că nu este posibil să se distingă elementele al căror autor este FMSA de cele care provin, dacă este cazul, de la SRB.
- 183 Pe de altă parte, trebuie arătat că, deși factorul de ajustare în funcție de profilul de risc trebuie să cuprindă în mod necesar toate zecimalele cerute, pentru a evita un rezultat de calcul aproximativ, factorul de ajustare care figurează în anexa la primul aviz de percepere (cu patru zecimale) nu corespunde nici celui (cu două zecimale) din anexa la prima decizie atacată, astfel cum a fost comunicată reclamantei de către SRB la 3 august 2016 (a se vedea punctul 29 de mai sus) și depusă la Tribunal în anexa A.22 la cererea introductivă, și nici celui (cu cincisprezece zecimale) din aceeași anexă, astfel cum a fost comunicată Tribunalului ca răspuns la a doua ordonanță.
- 184 De asemenea, alte valori pentru care este necesară aceeași precizie și care figurează (cu patru zecimale) în primul aviz de percepere [a se vedea rubricile CD 21 (indicatorul efectului de levier), CD 35 (indicatorul sintetic pilon I), CD 36 (indicatorul sintetic pilonul IV), CD 37 (indicatorul sintetic) sau CD 38 (indicatorul sintetic final) din anexa 1 la acest aviz] nu corespund valorilor care figurează (numai cu două zecimale) în fișierul de date furnizat de SRB reclamantei la 3 august 2016 (a se vedea punctul 29 de mai sus) și depus la Tribunal în anexa A.25 la cererea introductivă.
- 185 În plus, în ceea ce privește acest din urmă fișier de date furnizat de SRB reclamantei, trebuie reamintită jurisprudența deja citată la punctul 174, potrivit căreia respectarea obligației de motivare trebuie apreciată în funcție de informațiile de care reclamanta dispune la momentul introducerii acțiunii.
- 186 Or, din cele ce precedă rezultă că, la fel ca deciziile menționate de asemenea la punctul 29 de mai sus, acest fișier nu a fost comunicat reclamantei de către SRB decât ulterior introducerii prezentei acțiuni.
- 187 Referitor la cea de a doua decizie atacată, trebuie precizat că aceasta încalcă ea însăși obligația de motivare, pentru aceleași rațiuni ca cele arătate în legătură cu prima decizie atacată, precum și pentru rațiunea suplimentară că nu furnizează niciun motiv privind ajustarea pe care o operează.
- 188 Desigur, motivele acestei ajustări au fost prezentate în scrisoarea din 22 mai 2016, adresată de SRB ANR-urilor împreună cu a doua decizie atacată, și în scrisoarea din 23 mai 2016, adresată de FMSA instituțiilor germane.
- 189 Cu toate acestea, scrisorile menționate nu cuprind decât explicații generale ale motivelor care au stat la baza ajustării efectuate prin a doua decizie atacată. Cât privește nota tehnică la care face trimitere scrisoarea din 22 mai 2016, aceasta nu a fost prezentată de SRB.
- 190 În ceea ce privește motivele cuprinse în al doilea aviz de percepere și în fișierul de date furnizat reclamantei la 3 august 2016, facem trimitere la considerațiile expuse la punctele 177-184 de mai sus.

- 191 Pe de altă parte, mai trebuie arătat că, în privința factorului de ajustare în funcție de profilul de risc în contextul zonei euro (*risk adjustment factor in the EA environnement*), pe lângă faptul că documentele în cauză nu numai că nu indică nici măcar valoarea exactă a acestui factor, ci o rotunjire la nouă sau la două zecimale, acestea indică în plus o valoare diferită ([*confidențial*] pentru al doilea avis de percepere și [*confidențial*] pentru fișierul de date) față de cea indicată în anexa la a doua decizie atacată ([*confidențial*]).
- 192 În sfârșit, având în vedere argumentația SRB menționată la punctul 159 de mai sus, aceasta trebuie respinsă. Astfel, deși din jurisprudență rezultă că reclamantul nu are niciun interes legitim în anularea unei decizii pentru vicii de formă, pentru lipsa motivării sau pentru o motivare insuficientă în cazul în care anularea deciziei nu poate avea ca efect decât pronunțarea unei noi decizii identice pe fond cu decizia anulată [a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2017, Schröder/OCVV – Hansson (SEIMORA), T-425/15, T-426/15 și T-428/15, nepublicată, EU:T:2017:305, punctul 109 și jurisprudența citată], este necesar să se constate că în speță nu se poate exclude posibilitatea ca anularea deciziilor atacate să aibă ca efect adoptarea unor decizii diferite. Astfel, în lipsa unei informații complete cu privire la determinările și la calculele intermediare ale SRB și a tuturor datelor referitoare la celelalte instituții, în pofida interdependenței dintre contribuția reclamantei și contribuțiile fiecăreia dintre celelalte instituții, nici reclamanta și nici Tribunalul nu sunt în măsură să verifice în speță dacă anularea acestor decizii va avea în mod necesar ca efect adoptarea unei decizii identice pe fond.
- 193 Din cele ce precedă rezultă că, pe lângă motivele de anulare prezentate deja la punctele 86-107 și 120-140 de mai sus, deciziile atacate trebuie anulate și pentru încălcarea obligației de motivare.
- 194 Prin urmare, deciziile atacate trebuie anulate fără a fi necesar să se examineze primele șase motive invocate de reclamantă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 195 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât SRB a căzut în pretenții, acesta va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată ale reclamantei, conform cererii formulate de aceasta din urmă.
- 196 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă)

Declară și hotărăște:

- 1) **Anulează decizia Comitetului unic de rezoluție (SRB) din sesiunea sa executivă din 15 aprilie 2016 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2016/06) și decizia SRB din sesiunea sa executivă din 20 mai 2016 privind ajustarea contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016, care completează decizia SRB din sesiunea sa executivă din 15 aprilie 2016 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2016/13), în măsura în care acestea privesc Portigon AG.**
- 2) **SRB suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Portigon.**
- 3) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 28 noiembrie 2019.

Semnături